

Amsterdams Verhaal

De getrouwde priesters van De Rode Hoed

In 1967 ga ik zondagsochtends naar de Studentenkerk Ecclesia in De Rode Hoed aan de Herengracht.

Ik hou niet van de kerk, maar in de Studentenkerk kom ik mensen tegen die niet zozeer met God, maar met de wereld bezig zijn.

Het zijn schrijvers, journalisten en theologen, vooral katholieke priesters, die de kerk van binnenuit wilden veranderen. De studentenpastor Jan van Kilsdonk, de dichter Huub Oosterhuis, de wijkpastor Joost Reuten, de aalmoezenier Harry Brentjens, en de journalist Gerard van den Boomen.

Ze krijgen het moeilijk. Binnen no-time moeten ze de kerk uit.

Jan van Kilsdonk, de man met het grote hoofd en de brede lach, is de steun en toeverlaat van homo's.

'Je mag er zijn joh!' zegt hij tegen een onzekere jonge homo. 'Laat je zien zoals je bent! Heb ik ook gedaan! We mogen zijn wie we zijn. God heeft alle mensen even lief!' Terwijl hij de jonge homo aan zijn borst drukt, zegt hij: 'Kom anders nog eens bij me langs!'

De journalist Gerard van den Boomen en de aalmoezenier Harry Brentjens weten ons studenten aan hun tijdschriften De Nieuwe Linie en G3 te binden.

Wanneer iemand zegt dat hij met iets interessants bezig is, zegt Van den Boomen: 'Schrijf er eens een verhaal over en stuur dat naar me toe. Ik ben benieuwd!'

'Ook over het pacifisme? De monarchie? Het racisme? De kerk in de oorlog?'

'Wel ja, we pakken alle hete hangijzers aan!'

De roerganger van de Studentenkerk Ecclesia is de dichter-priester Huub Oosterhuis.

Huub is niet alleen bekend door zijn nieuwe psalmen en gezangen in de volkstaal (het Latijn als kerktaal is afgeschaft), hij is ook één van de eerste getrouwde priesters

in Nederland.

Zijn evenknie is de wijkpastor van Amsterdam-Noord, Joost Reuten.

Joost (het is een meneer, maar ik mag Joost zeggen) heeft een relatie met een Italiaanse schone. Die kent hij van een ijscokraam op het Sint Pietersplein in Rome. Hij maakt er praatje na praatje en krijgt uiteindelijk haar adres.

Het is liefde op het eerste gezicht en het houdt stand. De natuur is sterker dan de leer.

Joost Reuten wordt de activist van de afschaffing van het celibaat.

Na een lezing in de De Rode Hoed hoor ik iemand aan hem vragen: ‘Maken wij het nog mee dat het celibaat wordt afgeschaft?’|

Joost schudt zijn hoofd. ‘Wij niet,’ zegt hij ‘maar onze kinderen wel!’

We moeten lachen.

De kinderen van de getrouwde priesters van De Rode Hoed, de filmactrice Thekla Reuten, de zangeres Trijntje Oosterhuis en de muzikant Tjeerd Oosterhuis, zijn inmiddels 50-ers, maar het celibaat bestaat nog.

Gods molens malen langzaam, soms staan ze bijna stil.